

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/51/2016
Identifikačné číslo spisu:	8714206944
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Pepelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8714206944.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Rímskokatolícka cirkev, farnosť Poprad, Hviezdoslavova 348/33 Poprad, IČO: 17 079 705, zást. Mgr. Maroš Ježík, advokát, so sídlom v Poprade, Mnoheľova 17, proti žalovanému Caffé TRIESTE PP s.r.o., Nám. sv. Egídia 75, IČO: 45 654 425, zást. Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Poprad, Nám. sv. Egídia 93, o návrhu na vypratanie nehnuteľnosti, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20Cb/54/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5Cob/19/2015-110 zo dňa 5. apríla 2016 takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 5Cob/19/2015 - 110 zo dňa 5. apríla 2016, ako aj rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 20Cb/54/2014 zo dňa 10. februára 2015 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov ako súd prvého stupňa / ďalej aj súd prvej inštancie / uložil žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľnosť - nebytový priestor označený v Zmluve o nájme nebytových priestorov zo dňa 01.07.2010 ako priestor, ktorý sa nachádza v renesančnej zvonici na nám. sv. Egídia 75 v Poprade, na prízemí vo výmere 30 m², pričom celková výmera užívaných nebytových priestorov je 30 m², a tento je vo vlastníctve Rímskokatolíckej cirkvi, farnosť Poprad a je vedený na LV č. XXX v evidencii Okresného úradu v Poprade, katastrálneho odboru, pre k.ú. E., ako parcela č. 1/5, dom súp. č. 75, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému tiež uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 435,47,-Eur na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že účastníci uzavreli dňa 01.07.2010 Zmluvu o nájme nebytových priestorov, ktorou prenajímateľ - žalobca prenechal do dočasného užívania nájomcovi - žalovanému nebytové priestory, nachádzajúce sa v renesančnej zvonici na Nám. sv. Egídia č. 75 v Poprade na prízemí vo výmere 30 m² ako to vyplýva z pôdorisov, ktoré sú prílohou tejto zmluvy a tvoria jej neoddeliteľnú časť. Celková výmera užívaných nebytových priestorov je 30 m². Predmet nájmu je vo vlastníctve Rímskokatolíckej cirkvi, farnosť Poprad vedený Katastrálnym úradom v Poprade, Správou katastra Poprad, v k. ú. E. na LV XXX ako parcela č. 1/5, dom so súp. č. 75.

3. Žalobca je výlučným vlastníkom pozemkov nachádzajúcich sa v k. ú. E., a to kostola súp. č. 46, postaveného na pozemku parc. č. KN C 1/4 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 302 m² a tiež pozemku parc. č. KN C 1/5 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 92 m², to všetko zapísané na LV č. XXX. pre obec k. ú. E.. Na pozemku parc. č. KN C 1/5 je postavená renesančná zvonica, ktorej nebolo pridelené súpisné číslo. Žalovaný je obchodnou spoločnosťou zapísanou do obchodného registra dňa 05.08.2010 so sídlom Poprad, Nám. sv. Egídia 75.

4. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na ustanovenia § 62 ods. 1, 64 ods. 1, 2 a 4 Obchodného zákonníka, ako aj ustanovenia § 3 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 116/1990 o nájme a podnájme nebytových priestorov. Konštatoval, že nájomná zmluva zo dňa 01.07.2010 bola za žalovaného uzavretá súčasným konateľom. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že spoločnosť v zmysle § 62 ods. 1 Obchodného zákonníka vznikla dňa 05.08.2010. Kedy bola spoločnosť založená v zmysle § 57 Obchodného zákonníka nie je zrejmé. Zmluva bola podpísaná konateľom, avšak v zmysle § 64 Obchodného zákonníka nebol doložený súhlas spoločnosti so zmluvou po jej vzniku. Navyše v zmluve nie je uvedený zámer žalovaného zriadiť si v predmete nájmu sídlo spoločnosti, čo vzhľadom na závažnosť tohto kroku a skutočnosť, že sa jedná o historickú pamiatku pôsobí ako konanie v rozpore s dobrými mravmi.

5. Správanie obidvoch účastníkov preto súd hodnotil ako rozpor s dobrými mravmi pričom nebolo preukázané, že žalovaný informoval žalobcu o zámere zriadiť v historickej budove sídlo spoločnosti alebo vyžiadať si súhlas s takýmto zámerom.

6. Pokiaľ ide o účel nájmu, zo zmluvy vyplýva, že žalovaný má nebytové priestory užívať na účel predmetu podnikania podľa živnostenských listov. Z hľadiska potreby určitosti právneho úkonu ako všeobecnej náležitosti jeho platnosti podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka mal súd za to, že vôľa účastníkov je v časti účel nájmu síce zrozumiteľne vyjadrená, avšak jej obsah je v tejto časti nejasný v dôsledku neurčitého vyjadrenia, ktoré nemožno odstrániť ani prostredníctvom interpretačného pravidla. Neurčitosť formulácie účelu nájmu vyplýva jednak z toho, že až do získania živnostenského oprávnenia, na ktoré zmluva odkazuje, táto neobsahuje žiadny konkrétny účel nájmu napriek tomu, že od jej uzavretia je táto náležitosť podmienkou platnosti zmluvy. Pokiaľ zmluva o nájme nebytových priestorov neobsahuje dostatočne určito vyjadrenú jednu z podstatných náležitostí zmluvy o nájme nebytových priestorov, a to účel nájmu, je táto zmluva podľa § 3 ods. 3 zákona č. 116/1990 Zb. neplatná.

7. S prihliadnutím na skutočnosť, že nájomná zmluva bola uzavretá pred vznikom spoločnosti a uzavretie zmluvy nebolo odsúhlasené po jej vzniku resp. toto nebolo oznámené žalobcovi, nájomca pri zriadení sídla konal v rozpore s dobrými mravmi a tiež s prihliadnutím na skutočnosť, že predmet a účel zmluvy je špecifikovaný nedostatočne možno konštatovať, že nájomná zmluva je neplatná v zmysle § 37 ods. 1 a § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Otázku platnosti zmluvy súd v konaní o vypratanie nehnuteľnosti riešil ako predbežnú otázku.

8. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný neužíva nebytové priestory nachádzajúce sa v renesančnej zvonici na nám. sv. Egídia v Poprade na základe riadneho užívacieho titulu, žalobca dostatočne osvedčil dôvody pre vypratanie užívanej časti nehnuteľnosti a súd preto návrhu v celom rozsahu vyhovel.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalovanému uložil povinnosť nahradiť ich žalobcovi vo výške 435,47,-Eur.

10. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 5Cob/19/2015 zo dňa 05.04.2015 tak, že napadnutý rozsudok potvrdil v tej časti, ktorou bola uložená povinnosť vypratať nehnuteľnosť - nebytový priestor uvedený v Zmluve o nájme nebytových priestorov zo dňa 01.07.2010 ako priestor, ktorý sa nachádza v renesančnej zvonici na Nám. sv. Egídia 75 v Poprade, na prízemí vo výmere 30 m², pričom celková výmera užívaných

nebytových priestorov je 30 m². Rozsudok zrušil v časti, ktorou bolo určené, že nehnuteľnosť vedená na LV č. XXX v evidencii Okresného úradu v Poprade, katastrálneho odboru, pre k.ú. E., ako parcela č. 1/5, dom súp. č. 75, je vo vlastníctve žalobcu, ako aj vo výroku o trovách konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odvolanie žalovaného je dôvodné iba v časti, ktorou súd určil, že označený nebytový priestor je vo vlastníctve žalobcu. Pokiaľ bola žalovanému uložená povinnosť vypratať nehnuteľnosť - nebytový priestor uvedený v Zmluve o nájme nebytových priestorov zo dňa 01.07.2010 ako priestor, ktorý sa nachádza v renesančnej zvonici na Nám. sv. Egídia 75 v Poprade na prízemí vo výmere 30 m², pričom celková výmera užívaných nebytových priestorov je 30 m², v tejto časti okresný súd správne zistil skutkový stav a správne ho aj posúdil. Preto sa odvolací súd stotožnil v tejto časti s jeho odôvodnením / § 219 ods. 2 O. s. p. /.

12. Na zdôraznenie jeho správnosti ako aj k odvolacím dôvodom odvolací súd uviedol, že Zmluva o nájme nebytových priestorov, uzavretá medzi účastníkmi dňa 01.07.2010 je absolútne neplatná v zmysle § 37 ods. 1 a § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to pre nedostatočne špecifikovaný jej predmet a účel. Túto otázku riešil súd v konaní o vypratanie nehnuteľnosti ako otázku predbežnú. Odvolací súd poukázal na ustanovenia § 2, 3 a 4 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorých zmluva musí mať písomnú formu a musí obsahovať predmet a účel nájmu, výšku a splatnosť nájomného a spôsob jeho platenia a ak nejde o nájom ne neurčitú dobu, aj čas, na ktorý sa uzaviera.

13. Z výpisu z LV č. XXX, k. ú. E. vyplýva, že žalobca je okrem iného vlastníkom nehnuteľnosti - kostola súp. č. 46, postaveného na pozemku parc. č. KN C 1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 302 m², a tiež pozemku parc. č. KN C 1/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 302 m² a tiež pozemku parc. č. 1/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 92 m². Z tohto aktuálneho listu vlastníctva vôbec nevyplyva, aby na tejto parcele bola ako stavba vedená renesančná zvonica. Je teda dôvodné tvrdenie, že na parc. č. KN C 1/5, aj keď je postavená renesančná zvonica, táto nemá pridelené žiadne súpisné číslo.

14. Ak je v čl. 1 zmluvy špecifikovaný ako predmet nájmu nebytové priestory nachádzajúce sa v renesančnej zvonici na Nám. sv. Egídia 75 v Poprade, na prízemí vo výmere 30 m², ako to vyplýva z pôdorysov, ktoré sú prílohou zmluvy a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť, ide o nedostatočne špecifikovaný predmet zmluvy, čo spôsobuje jej neplatnosť.

15. Zmluva je neplatná aj z dôvodu, že podľa jej článku 2 je žalobca vlastníkom predmetu nájmu, a to domu so súp. č. 75. Vlastníctvo k tejto stavbe však žalobca nepreukázal a v zmluve je označený iba ako prenajímateľ.

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v časti uloženia povinnosti žalovaného vypratať nehnuteľnosť - nebytový priestor označený v čl. 1 zmluvy ako vecne správny / § 219 ods. 1 O. s. p. /.

17. Pokiaľ okresný súd v rozsudku určil, že nehnuteľnosť evidovaná na LV č. XXX v evidencii Okresného úradu v Poprade, katastrálneho odboru, pre k. ú. E., ako parc. č. 1/5, dom súp. č. 75 je vo vlastníctve žalobcu, ide o predčasné konštatovanie, keďže v tomto štádiu konania súd nie je oprávnený určiť vlastnícke právo žalobcu k zvonici a ani k domu súp. č. 75. Vlastníctvo k postavenej stavbe, ktorá nemá pridelené žiadne súpisné číslo, prislúcha inému štátnemu orgánu ako súdu.

18. Odvolací súd preto zrušil napadnutý rozsudok v časti, ktorou súd určil, že nebytový priestor vedený na LV č. XXX v evidencii Okresného úradu v Poprade ako parcela č. 1/5, dom súp. č. 75, je vo vlastníctve žalobcu ako aj vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

19. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 25. 04.2016.

20. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

21. Uviedol, že podľa jeho názoru sa odvolací súd dôsledne nevysporiadal s jeho odvolacími námietkami, podľa ktorých mu súd prvého stupňa odňal možnosť konať pred súdom a jeho rozhodnutie bolo nedostatočne odôvodnené, zmätočné a arbitrárne. V tejto súvislosti poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky / III.ÚS 119/03, IV.ÚS 115/03 /. Namieta tiež porušenie ustanovenia § 118 ods. 2 O. s. p., ktoré možno hodnotiť ako inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci / / 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p. / ako aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p.

22. Dovolateľ ďalej konštatoval, že právo na spravodlivé prejednanie veci zahŕňa v sebe princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania, právo byť prítomný na pojednávaní, právo na odôvodnenie rozhodnutia a iné požiadavky spravodlivého procesu. Právo na rovnosť v konaní je v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky súčasťou práva na spravodlivý proces a prejavuje sa vytváraním rovnakých procesných podmienok a rovnakého procesného postavenia subjektov, o právach a povinnostiach súd rozhoduje.

23. Súdny na oboch stupňoch konali v rozpore s uvedenými právami a zásadami. Súdy prvého stupňa konštatoval, že v zmluve nebol uvedený zámer žalovaného zriadiť si v predmete nájmu sídlo spoločnosti, aj keď uvedený argument žalobca netvrdil a súd neumožnil žalovanému vyjadriť sa k nemu. Neodôvodnené a vágne je podľa žalovaného aj konštatovanie súdu prvého stupňa o konaní účastníkov v rozpore s dobrými mravmi.

24. Pokiaľ odvolací súd v rozsudku odkázal len na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré doplnil o konštatovanie o absolútnej neplatnosti zmluvy a zároveň zrušil výrok rozsudku o určení vlastníckeho práva, aj keď súd prvého stupňa nerozhodoval o určovacej žalobe, je potrebné takýto rozsudok považovať za neodôvodnený a maximálne zmätočný.

25. Postupom odvolacieho súdu bola preto žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Odvolací súd by postupoval správne, ak by sa vysporiadal s námietkami žalovaného, resp. by ich zdôvodnil, prečo ich nepovažoval za dôvodné a relevantné a najmä by rozhodoval v intenciách žaloby, predmetom ktorej bolo vypratanie nehnuteľnosti. Odvolací súd tým, že odvolacie námietky žalovaného v podstatnej časti ignoroval a ani len neuviedol dôvod, pre ktorý sa nimi nezaoberal a zároveň zrušil de facto neexistujúci výrok rozsudku súdu prvého stupňa o určení vlastníckeho práva, porušil právo žalovaného na súdnu ochranu. Okrem toho výrok v časti určenia vlastníckeho práva konal nad rámec žaloby.

26. Odňatie možnosti konať pred súdom zakladá nielen prípustnosť dovolania, ale aj jeho dôvodnosť v dôsledku čoho žalovaný navrhuje, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne navrhuje odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

27. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie smeruje proti rozsudku, proti ktorému nie je v zmysle ustanovenia § 238 ods. 1 a 2 O. s. p. prípustné. Pokiaľ ide o existenciu prípadnej procesnej vady podľa § 242 O. s. p., je potrebné skúmať, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p., avšak takéto vady neboli zistené, a preto je daný dôvod, aby dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. /Civilný sporový poriadok, ďalej len C. s. p./ po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, zastúpený v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania /443 C. s. p./ preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je dôvodné.

29. Podľa § 470 ods. 1,2 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania, začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti,. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

30. Vzhľadom na skutočnosť, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov /ďalej len O. s. p. /, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 238 O. s. p.

31. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa / § 236 ods. 1 O. s. p. /.

32. V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie. Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. bolo dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. bolo dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p. bolo dovolanie prípustné aj proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak išlo o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. Možno preto konštatovať, že žalovaným podané dovolanie nie je podľa § 238 O. s. p. prípustné.

33. Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je dovolanie z hľadiska ustanovenia § 239 O. s. p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť / § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. / je potrebné skúmať, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p.

34. Dovolateľ existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. nenamietal a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť dovolanie preto z týchto ustanovení nevyplýva.

35. Žalovaný v dovolaní namieta, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom / § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. / tým, že napadnuté rozhodnutie je zmätočné, pričom odvolací súd svoje rozhodnutie nedostatočne, nezrozumiteľne a nepresvedčivo odôvodnil a zároveň rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

36. Pod odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký vadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Odňatie možnosti konať pred súdom dáva ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym posúdením veci.

37. V prejednávanej veci vzniesol žalovaný v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vecné námietky, spochybňujúce správnosť vydaného rozhodnutia, s ktorými sa odvolací súd nedostatočne vysporiadal a s odkazom na ustanovenie § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil v časti, týkajúcej sa povinnosti žalovaného vypratať označené nebytové priestory. Súd prvej inštancie rozhodol o žalobe v zmysle požadovaného petitu, v ktorom bolo uvedené, že predmetný objekt je vo vlastníctve žalobcu. Odvolací súd považoval žalobcom navrhovaný petit za dva samostatné návrhy, a to návrh na vypratanie nebytových priestorov a návrh na určenie ich vlastníctva, o ktorom sa v konaní

pred súdom prvej inštalácie vôbec nerozhodovalo a dovolaním napadnutým rozhodnutím zrušil rozsudok súdu prvej inštalácie v časti, v ktorej bolo podľa jeho názoru určené vlastníctvo nehnuteľnosti.

38. Podľa § 79 ods. 1 O. s. p. okrem iných obligatórnych náležitostí z návrhu na začatie konania musí byť zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha.

39. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že žalobný petit musí byť jasný, stručný, určitý, zrozumiteľný a vykonateľný. Pokiaľ žaloba tieto kvalitatívne kritériá nespĺňa, ide o vadu konania, odstrániteľnú postupom podľa § 43 ods. 1 O. s. p. V danom prípade zo žalobcom navrhovaného petitu nemožno jednoznačne zistiť, čoho sa domáha, čo je zrejmé aj zo skutočnosti, že jeho obsah si konajúce sudy vyložili rozdielnym spôsobom, v dôsledku čoho sú ich rozhodnutia zmätočné.

40. Je zrejmé, že vzhľadom na znenie navrhovaného petitu bolo povinnosťou súdu prvej inštalácie postupovať podľa § 43 ods. 1 O. s. p. za účelom odstránenia vady žalobcovho návrhu. Keďže súd prvej inštalácie uvedeným spôsobom nepostupoval a odvolací súd nevykonal nápravu vady konania, je rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštalácie zmätočné, v dôsledku čoho je daná existencia dovolacieho dôvodu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

41. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštalácie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštalácie na ďalšie konanie / § 449 ods. 1 v spojení s § 450 C. s. p. /.

42. O trovách konania rozhodne súd prvej inštalácie / § 453 ods. 3 C. s. p. /

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.